

Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya

Projecte lingüístic de l'Institut Damià Campeny

Aprovat al Consell escolar del 3 de febrer del 2020

Introducció

El Projecte Lingüístic plurilingüe de l'Institut Damià Campeny de Mataró (PLC) forma part del Projecte Educatiu del Centre i és el marc de referència de la gestió de les llengües en el nostre institut. Per tant, s'adreça a tota la comunitat educativa i ha de ser compartit i conegut per les famílies, per l'alumnat, pel personal no docent, pels treballadors de les empreses de serveis que facin actuacions en el centre, pels responsables de les activitats extraescolars al centre i, evidentment, pel professorat.

El nostre Projecte Lingüístic té en compte un estudi sociolingüístic propi i es revisa periòdicament cada dos cursos contemplant els resultats en les proves internes i externes recollides a la Memòria anual se centre i a la Programació anual de centre.

El nostre PLC es basa en tres eixos fonamentals.

En primer lloc, es basa en el fet que el català és la llengua primera del nostre centre en tots els àmbits: pedagògic, de govern institucional, humà i de serveis, i administratiu.

En segon lloc, el nostre objectiu és potenciar al màxim les competències plurilingües del nostre alumnat. Per això, i seguint els currículums escolars de Catalunya, el nostre objectiu és que els nois i les noies, en acabar l'etapa de secundària obligatòria:

- Han de dominar, tant a nivell formal com informal, el català, llengua vehicular, de cohesió i d'aprenentatge.
- També han de dominar de la mateixa manera que el català el castellà, i per aquest motiu s'han de treballar especialment els usos més formals.
- Han de conèixer una o dues llengües estrangeres (anglès com a primera llengua i francès com a segona llengua optativa) per tal d'esdevenir usuaris i aprenents capaços de comunicar-se i accedir al coneixement en un entorn plurilingüe i pluricultural.
- Han de comprendre missatges escrits bàsics i establir relacions entre llengües romàniques.
- Han de tenir una actitud oberta, respectar les llengües i cultures presents en l'entorn on viuen i interessar-s'hi, i també ho han de fer respecte d'altres de més llunyanes, de les quals poden aprendre i enriquir-se personalment, malgrat que, potser, no les aprenguin mai.

En tercer lloc, i tal com ens recorda el currículum, la competència comunicativa lingüística és a la base de tots els aprenentatges i, per tant, el seu desenvolupament és responsabilitat de totes les matèries del currículum, ja que en totes elles s'han d'utilitzar els llenguatges com a instruments de comunicació per fer possible l'accés i gestió de la informació, la construcció i comunicació dels coneixements, la representació, interpretació i comprensió de la realitat, i l'organització i autoregulació del pensament, les emocions i la conducta. Aquest fet implica que, des de les àrees, també s'ha de treballar, segons les pròpies necessitats, tant l'expressió oral, l'expressió escrita i la comprensió lectora.

Finalment, volem recordar que, en les nostres actuacions com a centre, potenciem la no-discriminació per raons de sexe, raça, ideologia i condició, la qual cosa ha de quedar clarament reflectit en un llenguatge no sexista i no discriminatori envers cap grup.

El català, llengua del nostre centre

El català, com a llengua pròpia dels centres educatius de Catalunya, s'utilitza normalment a l'Institut Damià Campeny com a llengua vehicular i d'aprenentatge, i és la llengua de referència en totes les activitats del centre¹. Per aquest motiu, les activitats educatives, tant les orals com les escrites, el material didàctic i els llibres de text, i també les activitats d'avaluació de les àrees, les matèries i els mòduls del currículum han d'ésser normalment en català, excepte en el cas de les matèries de llengua i literatura castelleses i de llengua estrangera, i dels blocs de continguts curriculars que s'imparteixen en llengua estrangera, així com de la utilització del castellà i de l'anglès (i, si escau, d'altres llengües romàniques) com a llengües de font d'informació.

En aquest sentit, el centre té molt present que la complexa situació sociolingüística de Catalunya ha fet i fa que l'ús del català, la llengua pròpia de Catalunya, no hagi assolit la plena normalitat: pautes de comportament lingüístic favorables al castellà, poca presència en alguns àmbits concrets (publicacions periòdiques, mitjans de comunicació, món de la informàtica...), una realitat demogràfica que no afavoreix la transmissió intergeneracional de la llengua... Per aquests motius, aquesta realitat exigeix una gestió lingüística en el camp de l'ensenyament que ajudi eficaçment al coneixement de la llengua catalana i a potenciar-ne l'ús. El centre vol garantir el dret de tot el seu alumnat a conèixer i a ser capaç d'usar la llengua del país, com un dels elements que garanteix la igualtat d'oportunitats per al conjunt de la població.

El català, llengua de l'administració del centre

El nostre centre, seguint el que estableix la Llei d'educació, fa el tractament següent de les diverses llengües en l'àmbit administratiu i de gestió:

1. El català, com a llengua pròpia de Catalunya, ho és també de l'Administració educativa.
2. L'Administració educativa i els centres han d'emprar normalment el català tant en les relacions internes com en les que mantinguin entre si, amb les administracions públiques de Catalunya i de la resta del domini lingüístic català i amb els ens públics que en depenen. El català ha d'ésser també la llengua d'ús normal per a la prestació dels serveis contractats pel Departament.
3. Les actuacions administratives de règim interior dels centres s'han de fer normalment en català, sens perjudici del dret de les famílies a demanar la documentació en l'altra llengua oficial.
4. Els centres han d'expedir la documentació acadèmica en català, sens perjudici del dret de les famílies a demanar la documentació en l'altra llengua oficial. La documentació acadèmica que hagi de tenir efectes a l'àmbit de l'Administració de l'Estat o en una comunitat autònoma de fora del domini lingüístic català ha d'ésser bilingüe, en català i en castellà.
5. Les llengües no oficials es poden emprar en les comunicacions per a l'acollida de persones novingudes. En aquest cas, els escrits han d'anar acompanyats del text original en català, que serà sempre la versió preferent.

¹ Podeu consultar el que disposa en aquest sentit la Llei d'educació de Catalunya:
http://www.gencat.cat/educacio/lleieducacio/cat/titol_2.htm

El català, llengua de relació

La llengua emprada normalment en la relació entre els diversos membres de la comunitat educativa serà la llengua catalana.

En les reunions grupals de pares i mares amb el professorat del centre o amb altres professionals que hi intervinguin (classes extraescolars, responsables de menjador, entitats, ajuntament...) la llengua d'ús serà la llengua catalana. Per tal de facilitar la comprensió de les exposicions dels professionals de l'ensenyament en particular i de l'educació en general, s'utilitzarà un llenguatge no excessivament especialitzat, sinó d'àmbit general (quan sigui possible les exposicions tindran el suport d'una presentació digital o de fulls amb el text escrit).

En el cas que alguna de les famílies manifesti la seva incomprensió de la llengua catalana, en acabar la reunió se'ls farà una atenció personalitzada. En el cas de les famílies que desconeixen tant el català com el castellà (i l'anglès i el francès), es buscaran recursos –mediadors municipals, pares que coneguin la llengua de la família, alumnes del centre de cursos avançats, entitats vinculades a la nova immigració...– que ens facilitin la traducció (i la interpretació) d'allò que es vol transmetre.

La pàgina web del centre o altres mecanismes de difusió externa del centre seran en llengua catalana, tret d'aquelles activitats acadèmiques en les quals s'utilitzin altres llengües.

Les activitats de potenciació de l'ús de la llengua que fa el nostre centre han de tenir sempre en compte l'entorn on ens trobem i cal treballar, perquè siguin útils, en xarxa amb altres administracions i entitats en el marc del Pla Educatiu d'Entorn.

En aquest sentit, les activitats extraescolars, la llengua del menjador escolar, dels monitors i de les sortides fora del centre i dins del territori lingüístic català han d'estar sempre d'acord amb el criteri que fa del català la llengua del nostre centre.

El català, llengua vehicular i d'aprenentatge

Com ha quedat palès, el català és la llengua que s'utilitza normalment per impartir els continguts de totes les matèries d'aquest centre, és la llengua de la comunicació en les activitats acadèmiques, és la llengua dels materials didàctics i de les activitats que s'hi associïn, tret dels casos que especificarem per al castellà i per a l'anglès. A més, però, l'ensenyament del català ha de tenir una presència adequada en els plans d'estudi, de manera que tots els joves, independentment de la llengua o llengües familiars en iniciar l'ensenyament, han de poder utilitzar normalment i correcta la llengua al final de l'educació obligatòria. Per aquest motiu, caldrà potenciar la part variable del currículum per garantir que tot l'alumnat assoleixi el nivell adequat de la llengua catalana (treball de l'expressió oral, de l'expressió escrita, comprensió lectora).

Per als alumnes que facin batxillerat, l'objectiu del nostre centre és que dominin, tant en la seva expressió oral com escrita, la llengua catalana, capacitant-los perquè puguin accedir, mitjançant la convocatòria pública de la Direcció General de Política Lingüística, a un nivell C2 del Marc Europeu de Referència per a les Llengües

El català, llengua d'acollida i de cohesió social

Tot i que en aquest punt ens referirem a l'alumnat nouvingut, d'incorporació tardana al nostre sistema educatiu, hem de recordar que, per al nostre centre, quan parlem d'acollida també ens referim al professorat, a les famílies, al personal administratiu, al personal de les empreses de serveis que col·laboren amb nosaltres i que, per tant, la primera cosa que cal fer és informar tothom dels principis que ens caracteritzen com a centre, entre els quals, és clar, el paper de la llengua catalana com element de cohesió social.

Per això el nostre centre garanteix una bona acollida a totes les persones nouvingudes, especialment, a les persones que provenen de la nova immigració, pel seu desconeixement del seu nou entorn. Per fer-la, cal:

- Assegurar-se que el personal de l'institut que ha de tenir el primer contacte amb els estudiants i els pares estigui format per fer-ho. L'institut té un protocol d'acollida que inclou tot el personal del centre.
- Tenir habilitats espais acollidors i agradables perquè l'equip encarregat de la primera acollida (membres de l'equip directiu, professors...) pugui mantenir els primers contactes en un entorn agradable.
- Tenir previstes les possibles dificultats de comunicació si el centre no disposa de personal que es pugui comunicar amb els nouvinguts en la seva llengua. Es pot recórrer a un intèrpret o alguna altra persona de la comunitat (mediador, pare o mare), però s'ha de procurar que sigui una persona que tingui un bon coneixement dels dos sistemes escolars (el català i el del país d'origen).
- Fer una entrevista inicial amb la família, de manera que es pugui produir una comunicació efectiva mitjançant la qual l'institut pugui informar adequadament la família.
- Valorar el bagatge lingüístic i acadèmic de l'alumne, així com comunicar efectivament que es tindran en compte les seves necessitats pel que fa a l'acollida i a l'aprenentatge de la llengua.
- Proporcionar als pares informació sobre els programes que poden trobar en el seu entorn per aprendre la llengua vehicular.
- Proporcionar als pares informació sobre els programes que poden trobar en el seu entorn per al manteniment de la llengua familiar.
- Preveure des del primer moment programes d'acompanyament entre iguals (alumne acollidor).

En el cas d'aquest alumnat nouvingut, el centre realitzarà un Pla individualitzat per a cada alumne.). A partir de la informació que aporten les entrevistes amb la família i l'avaluació inicial, l'equip docent decideix les mesures, actuacions i suports per donar resposta² a les necessitats educatives originades per la situació de partida de l'alumne. Aquestes decisions es recullen en un document: el Pla Individualitzat o PI.

El PI ha de definir:

En el disseny de l'itinerari d'integració escolar:

- *Elaborar el pla de treball individual intensiu per garantir l'aprenentatge de la llengua catalana, l'accés al currículum comú i els processos de socialització.*
- *Preveure la tutorització efectiva, vetllant pels aspectes afectius, emocionals i relacionals.*

En l'organització dels suports específics:

- *Garantir l'aprenentatge intensiu de la llengua catalana amb els recursos que el centre disposi (aula d'acollida).*
- *Establir els criteris metodològics i materials curriculars per a la integració de l'alumnat a les aules ordinàries des del primer moment.*
- *Fer les adaptacions o modificacions curriculars, si escau.*

En les mesures de seguiment i avaluació:

- *Preveure com i quan es portarà a terme i informar la família del progrés de l'alumnat.*
- *Fer el seguiment de les mesures educatives previstes per tal de determinar el grau de coherència amb les intencions educatives.*

Aquests conceptes i la informació prèvia s'organitzen dins del PI en sis grans apartats:

1. Síntesi de la informació més rellevant.
2. Llista de necessitats educatives.
3. Orientacions metodològiques del treball amb l'alumne.
4. Previsió dels recursos i dels professionals que hi intervindran.
5. Planificació del treball amb l'alumne.
6. Seguiment de la incorporació de l'alumne al grup classe de referència.

Pel que fa a l'acollida lingüística de l'alumnat nouvingut, el català, com a llengua en què s'imparteixen majoritàriament els continguts curriculars, és la llengua de la primera acollida i dels recursos que s'hi relacionin. Per facilitar l'aprenentatge de la llengua és molt important que a les classes ordinàries a les quals assisteixi l'alumne, amb el seu grup de referència, el professorat mantingui uns usos lingüístics favorables a la llengua catalana, per tal de mantenir la coherència i la continuïtat del que l'alumne estigui aprenent a l'aula d'acollida o al recurs que el centre hagi decidit. També és important treballar amb el conjunt del grup classe en què es troba aquest alumne nouvingut dos aspectes: la importància del manteniment de la llengua catalana com a forma de facilitar l'aprenentatge entre iguals (treballarem la idea de l'alumne-acollidor) i la importància de valorar el bagatge lingüístic i cultural del nou alumne (fent conèixer, per exemple, aspectes de la llengua o de les llengües que parla aquest alumnat al conjunt de la classe).

Quan acabi aquesta primera acollida al nostre centre educatiu, en el cas de l'alumnat no sud-americà (els llatinoamericans hauran fet castellà des del primer moment), aquest començarà el seu aprenentatge de la llengua castellana.

El castellà, llengua d'aprenentatge i vehicular de fonts d'informació

L'ensenyament del castellà han de tenir una presència adequada en els plans d'estudi, de manera que tots els joves, independentment de la llengua o llengües familiars en iniciar l'ensenyament, han de poder utilitzar-la normalment al final de l'educació obligatòria.

Per garantir-ho, caldrà adoptar estratègies diferents d'ensenyament aprenentatge d'aquesta llengua segons el tipus d'alumne. En aquest sentit, caldrà aplicar, quan escaigui, metodologies d'aprenentatge de segones llengües. Per això, caldrà saber distingir entre alumnes que provenen de contextos catalanoparlants familiars, entre alumnes que provenen de contextos clarament castellanoparlants, entre alumnes procedents de la immigració llatinoamericana –que usaran, a més, una variant pròpia de l'espanyol– i, evidentment, entre aquells alumnes que procedeixen de la nova immigració i que han fet la seva acollida al nostre centre en llengua catalana.

En aquest sentit, caldrà potenciar la part variable del currículum per garantir que tot l'alumnat assoleix el nivell adequat de llengua castellana (treball de l'expressió oral, de l'expressió escrita, comprensió lectora).

Per garantir també el coneixement més formal de la llengua castellana, especialment el lèxic específic de les matèries, els professors de les disciplines no lingüístiques usaran de forma periòdica textos (orals i escrits) en aquesta llengua, malgrat que el català sigui la llengua d'ús de la classe i la llengua en què l'alumnat ha de fer els seus productes, tant orals com escrits.

L'anglès, llengua d'aprenentatge i vehicular de continguts

En acabar l'ensenyament secundari l'alumnat ha de poder comprendre i produir missatges orals i escrits amb propietat, autonomia i creativitat, en una llengua estrangera. Per garantir-ho, es faran blocs de continguts curriculars en llengua anglesa, es potenciaran intercanvis (telemàtics, presencials), viatges, utilització de l'anglès com a font d'informació a les diverses àrees...

El francès, llengua d'aprenentatge

En acabar l'ensenyament secundari l'alumnat hauria, si és possible i segons les característiques de cada alumnat, de poder comprendre i expressar-se a nivell bàsic en una segona llengua estrangera, en aquest cas el nostre centre ofereix la llengua francesa a partir de 1r d'ESO i té continuïtat a tota la secundària obligatòria, com a optativa anual. L'assignatura té un enfocament comunicatiu.

Criteris per a l'atorgament de francès com a llengua optativa: a 1r d'ESO, caldrà valorar l'assoliment de les competències lingüístiques en català, en castellà i en anglès a primària. Si un alumne s'incorpora més tard a l'institut, caldrà haver fet aquesta assignatura, com a primera o com a segona llengua, o, en els cas d'alumnes nous, que hagi fet francès en el sistema educatiu de procedència.

Hi ha diverses activitats lingüístiques a l'any. Per exemple, es fa una sortida lingüística de tres dies a París, i amb tots els nivells. També hi ha una sortida al cinema per als de quart. S'està estudiant la possibilitat de fer un intercanvi. Els de primer d'ESO, a més, fan una cantada juntament amb l'optativa de música.

A aquell alumne que a quart mostri moltes aptituds se l'ajuda a obtenir el nivell B2 del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a l'EOI.

Les altres llengües romàniques

En un context com l'actual en què la informació ens pot arribar en moltíssimes llengües, els parlants de més d'una llengua romànica ho tenim relativament fàcil per accedir a les altres llengües de la mateixa família (occità -llengua oficial a tot Catalunya-, portuguès, italià, francès, romanès...). Per això uns dels objectius del nostre sistema educatiu, tal com ens recorden els nostres currículums, és que l'alumnat d'aquest país ha de tenir una "actitud positiva d'interès i de confiança davant de l'aprenentatge de llengües estrangeres i per conèixer altres llengües i cultures", la qual cosa es pot aconseguir mitjançant la "comparació i identificació de les semblances i diferències dels sistemes fonètics i la prosòdia de diferents llengües conegudes a partir de temes propers als interessos de l'alumnat mitjançant eines i suports adequats".

Per aquest motiu el nostre centre treballarà, en la part variable del currículum, el mètode anomenat Euromania, entès com una via per desvetllar el plurilingüisme entre els nostres alumnes, un dels propòsits del qual és aconseguir que l'alumnat es vegi capaç d'intentar entendre textos escrits en diverses llengües romàniques.

L'objectiu d'aquest material és, per tant, desvetllar intercomprensió entre les llengües d'una mateixa família (la romànica) i interès per l'aprenentatge de llengües molt i molt properes en el propi centre educatiu (és el cas del francès en el nostre centre...) o mitjançant les Escoles Oficials d'Idiomes. A més, però, permet eliminar prejudicis i saber que hi ha ciutadans d'aquest país que tenen com a llengua pròpia territorial la llengua occitana, amb parlants de la qual descobrirem que ens podem comunicar sense que cap de nosaltres renunciï a la seva llengua (el mateix ho podríem fer amb parlants del portuguès o de l'italià...).

Un instrument, en definitiva, útil per aconseguir ciutadans plurilingües, respectuosos amb la diversitat lingüística, que comencen a dominar la comprensió lectora, en aquest cas, òbviament, plurilingüe com a font de coneixement (un aprenentatge que, com dèiem, en el context actual on la informació a l'abast a la xarxa és clarament multilingüe, els serà molt útil).

Les llengües de la nova immigració

Cal que el centre educatiu treballi transversalment valors de caire lingüístic com els del respecte per totes les llengües, la importància de preservar la diversitat lingüística, el respecte per l'aprenentatge d'una nova llengua, la importància de fer desaparèixer els prejudicis lingüístics... Valors que ens han d'ajudar a entendre i a valorar la nova societat que entre tots estem forjant. En aquest sentit, també s'han de valorar i respectar, per exemple, les diverses variants del castellà que aporta la nova immigració, com a part de la riquesa d'aquesta llengua (com faríem amb alumnes

valencians, lleidatans o mallorquins en el cas del català). En tot cas, es faran activitats, tant a nivell de centre, com de les diverses assignatures que facin un reconeixement simbòlic d'aquesta riquesa.

Aquests valors s'han de treballar no únicament a les àrees de llengües, com marca explícitament el currículum, sinó al conjunt de les assignatures i a les corresponents tutories (fent, per exemple, matemàtiques interculturals, visions de mapes no europocèntrics...).

Quan sigui possible, i en el marc de les actuacions vinculades al Pla d'Entorn de Mataró i dins de l'horari extraescolar, es facilitarà l'ensenyament i l'aprenentatge de les llengües de la nova immigració (àrab, amazic, xinès...).

La coordinació entre les llengües

L'ensenyament de, com a mínim, tres llengües (per a alguns dels nostres alumnes, quatre o, fins i tot, podrien ser-ne cinc, si hi comptem les llengües de la nova immigració) exigeix un esforç de coordinació entre tot el professorat:

- Elaboració d'unes programacions conjuntes que no impliquin repeticions innecessàries, sinó que, en tot cas, siguin complementàries.
- Unificació de les terminologies.
- Ajustament de les estratègies d'ensenyament i d'aprenentatge de cada llengua a la realitat sociolingüística de l'alumnat (per exemple, en el cas, de la llengua catalana potenciar l'ús oral de la llengua, tant a nivell formal com informal o, en el cas de la llengua castellana, potenciar-ne els usos més formals, ja que és la llengua que, majoritàriament, usa l'alumnat en contextos informals quan es percep que un dels interlocutors no és catalanoparlant).
- No difusió de valors amb respecte a les llengües a voltes contradictoris (per exemple, la concepció sobre les variants de la llengua –diguem-ne variants dialectals– que pot haver-hi des del català, des del castellà –ara especialment important amb l'arribada d'alumnat llatinoamericà que parla altres variants de l'espanyol– o en anglès –d'Anglaterra, d'Estats Units, però també de l'anglès que saben parlar alguns dels nostres alumnes procedents, per exemple, d'excolònies britàniques).

El centre té clar que l'aprenentatge d'una llengua, incloent-hi la llengua pròpia de l'alumne –la que sigui–, també afavoreix la llengua de l'escola i les altres llengües que s'ensenyen curricularment, com seria el cas, evidentment, del castellà.

Les àrees curriculars i la competència lingüística

Com ens recorda el currículum de l'ESO, la competència comunicativa lingüística és a la base de tots els aprenentatges i, per tant, el seu desenvolupament és responsabilitat de totes les matèries del currículum, ja que en totes elles s'han d'utilitzar els llenguatges com a instruments de comunicació per fer possible l'accés i gestió de la informació, la construcció i comunicació dels coneixements, la representació, interpretació i comprensió de la realitat, i l'organització i autoregulació del pensament, les emocions i la conducta. Aquest fet implica que, des de les àrees, també s'ha de treballar, segons les pròpies necessitats, tant l'expressió oral, l'expressió escrita com la comprensió lectora.

La idea és clara: no és que tots els professors hagin de ser professors de llengua, sinó que tots els professors han de ser, alhora, model de llengua (d'ús i de referent de llengua estàndard!), i necessiten de la llengua perquè els seus alumnes puguin aprendre coneixements.

Per aquest motiu, el nostre centre opta, en la didàctica de les assignatures, per algunes metodologies de tractament integrat de llengua i continguts -habitualment associades a l'ensenyament en llengües estrangeres-. En l'ensenyament d'una llengua vehicular com és el català té sentit adoptar-les, en el context sociolingüístic actual, ja que el català no és la llengua d'ús per a una part important de l'alumnat.

Aquestes estratègies pressuposen que els docents treballin amb el doble objectiu de fer el contingut de la seva matèria comprensible i a la vegada ajudar l'alumnat de L2 (alumnat que no té el català com a llengua familiar, especialment el que prové de processos migratoris recents) a desenvolupar el llenguatge acadèmic. No pretén que les àrees no lingüístiques es converteixin en reforços de la classe de llengua, sinó que cada matèria treballi de manera sistemàtica aquells aspectes de la llengua que li són propis, és a dir, el llenguatge específic de la matèria, amb l'objectiu de millorar els resultats de l'assignatura. Aquest tipus de plantejament ajuda, per tant, l'alumnat amb dificultats de comprensió però també ajuda a millorar els resultats del conjunt de l'alumnat sense rebaixar el nivell d'exigència.

Aquesta proposta de tractament integrat té un enfocament marcadament competencial, basat en el treball aprofundit de les habilitats cognitivo-lingüístiques i les tipologies textuais, d'acord amb el patró lingüístic específic de cada matèria. Vegeu-ne un exemple ben explícit, on tots els professors treballen la descripció, però cadascun des del punt de vista de la matèria:

CADA DISCIPLINA TÉ EL SEU "PATRÓ LINGÜÍSTIC I EL SEU PATRÓ TEMÀTIC"

Imagina't que ets **poeta**. Descriu el bosc

Imagina't que ets **biòleg**. Descriu el bosc

Imagina't que ets **geògraf**. Descriu el bosc

En el cas del batxillerat, un xic diferent al que hem comentat anteriorment, a causa del seu caràcter post-obligatori, la competència comunicativa es fonamenta en l'ús de les

llengües en contextos comunicatius diversos. Aquesta competència suposa mobilitzar els recursos lingüístics orals i escrits per poder-los aplicar a les diverses circumstàncies acadèmiques i socials i constitueix una competència imprescindible per aprendre, per relacionar-se i per interaccionar amb el món. És una competència de totes i cadascuna de les matèries del batxillerat, ja que totes les disciplines utilitzen necessàriament l'expressió oral i escrita com a instrument per comunicar la informació i per transformar aquesta informació en coneixements cada cop més complexos. Aquesta competència suposa que al final del batxillerat l'alumnat sap relacionar-se amb els altres en català i castellà, i almenys també en una llengua estrangera, oralment, per escrit i també a través de l'ús dels llenguatges audiovisuals, tot fent servir, quan calgui, la comunicació no verbal i les tecnologies de la informació i la comunicació.

Els objectius d'aprenentatge lingüístic i comunicatiu del batxillerat, per tant, no són exclusius del treball acadèmic de les matèries lingüístiques, sinó que han de ser compartits per totes les matèries i àmbits d'ensenyament i aprenentatge.